

diSTRUKTURA, We are living in a beautiful wORLD - Graz, Psychogeographic map, 2013

diSTRUKTURA

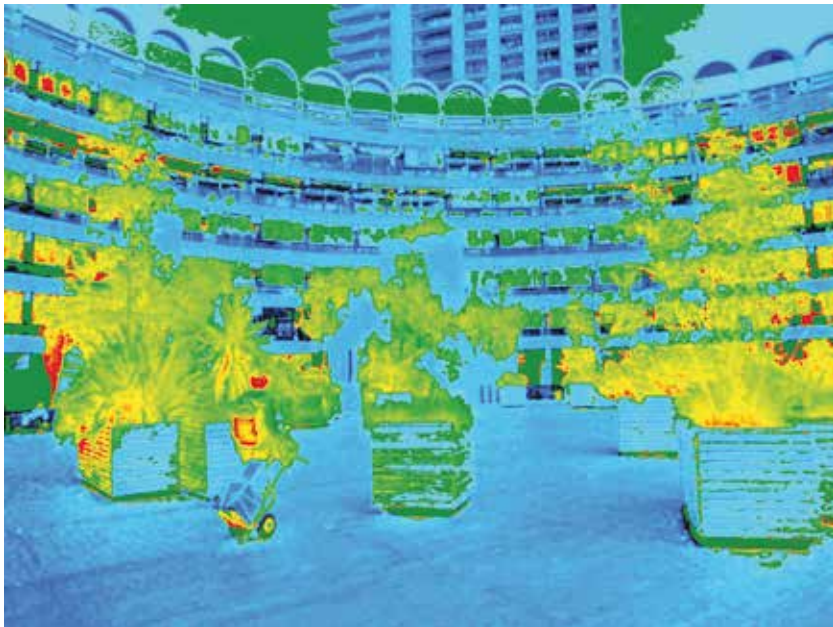
Of streets and buildings

Umetnička grupa diSTRUKTURA razmatra proširene pojmove prirode danas, bilo da se radi o prirodi, pseudo-prirodi ili sintetički stvorenoj prirodi, odnosno urbanim konstelacijama, sa namerom da definiše odnose u novoformiranim strukturama koje, bilo realne ili simulirane, tvore realnost savremenog života. Iskustvo postajati-deo-prirode ili biti-deo-prirode preuzeto je iz tradicije romantičarskog pejsažnog slikarstva, polazište je u njihovom suočavanju sa okruženjem 21. veka. Tako su motivi prirode i gradova širom sveta postali objekat njihove izolovane kontemplacije pozivajući i posmatrača da se toj kontemplaciji pridruži. Tako ciklusi fotografija Face to Face (i Not so far away) doslovno repliciraju romantičarsku topografiju posmatrača neposredno konfrontiranog sa uzvišenim i zadivljujućim prizorima jednog postindustrijskog predela i primer je jedne nove socijalne i mentalne ekologije. To je rad u nastajanju (work in progress project) koji se izvodi na svakom mestu koje umetnici posete. Učesnici ovih simboličnih predstava su uglavnom sami umetnici koji stoje naspram ruralnog ili urbanog pejsaža, ili pak zalaze u tkivo grada preuzimajući ulogu psihogeografa, suočavajući se sa okolinom koja je pretrpela uticaj čoveka a odraz je aktuelnog trenutka i savremenog života. Na taj način, diSTRUKTURA predstavlja pejsaž kao kulturnu konstrukciju, konvenciju koja je uvek kombinacija estetskih, socijalnih, političkih, ekonomskih, simboličkih i prostornih elemenata.

mirko nikolic sa Declan Driver, Steffen Michels, i 46 dracaena marginata palmi all that is air melts into city: Speculative Geohistory of a European Emission Allowance

all that is air melts into city je performativna re(kon)figuracija tržišta deonicama ugljenika, izmeštanje ovog finansijsko-legalnog mehanizma u svet posle fosilnih goriva, u potrazi za odgovornijim međuvezama ljudi, vegetacije i atmosfere. EU Emissions Trading Scheme (EU ETS) je finansijska tržnica na kojoj evropske kompanije razmenjuju "dozvole" da ispuštaju tone ugljenik-dioksida (CO₂) ili ekvivalentnih gasova koji utiču na zagrevanje atmosfere. EU ETS je "kamen temeljac" borbe EU protiv globalnog zagrevanja, mehanizam implementacije Kjoto protokola. Pored toga što je tržište već godinama u krizi zbog niskih cena deonica, ovaj složeni mehanizam ima i jedan dublji problem. Naime, EU ETS ne uzima u obzir ko/šta će da re-absorbuje ("fiksira") ispuštene oblake gasa. Svi bezbrojni organizmi koji više fotosintezu—žbunje, drveće, alge, fitoplanktoni i drugi—su nevidljivi za tržište, oni svakoga dana od jutra do večeri besplatno "hvataju" CO₂ i transformišu ga u kiseonik. Performans se sastojao od desetodnevne šetnje kroz London, gde se nalazi sedište EU ETS kao i brojne "trejding" kompanije koje učestvuju na njemu. Šetnja je tokom deset radnih dana, od 10 ujutro do 5 popodne, fizički transportovala jednu "materijalnu deonicu ugljenika" kroz jednu od njenih mogućih putanja trgovine. Akteri transportacije su bili umetnik-motor koji gura kolica sa "dracena" palmom na njima ("materijalna deonica"), Zajedno sa "informacionim radnikom" koji ih prati, njih troje su zajedno činili "konvoj ugljenika". Konvoj se u toku prevoženja periodično zaustavljao da bi izmerio lokalnu koncentraciju CO₂ u vazduhu i dokumentavao fotosintetičku aktivnost gradske vegetacije. Ovi podaci su sa terena slati u galeriju/kancelariju gde su, posle dalje obrade, publikovani u obliku "apdejta" na veb-sajtu projekta. Veb-sajt je tako predstavljao živu platformu na kojoj su mogle da se prate putovanje konvoja, fluktuacija CO₂, fotosinteza biljaka i cene CO₂ na tržištu. Na oficijelnom veb-sajtu tržišta ceo ekosistem postoje samo jedna linija, cena CO₂ po toni. U avgustu 2016. aktuelna cena jedne tone ugljen-dioksida se kreće između 4,3 i 4,9 evra po toni. "Budućnosti"* atmosfere su jeftine ovih dana.

* Na tržištu se deonice prodaju u obliku kvartalnih "futures" ugovora, "rokom trajanja" pre kog tona gasa može da se iskoristi tj. ispusti u atmosferu.

mirko nikolic sa Declan Driver, Steffen Michels, *all that is air melts into city*, 2014

Rajko Radovanovic, *Last Line of Defense#1, Marshes of Bayou Rigolettes, Lafitte, 32 miles south of New Orleans, LA, Latitude: 29 - 37'28"N, Longitude: 090-07'35"W, Photo: Alison Radovanovic, 9. jun 2010, Boatman: Gary Hodges*

Rajko Radovanović

LAST LINE OF DEFENCE

Radovi pripadaju seriji site specific intervencija koje su realizovane kao direktan odgovor na tragičnu ekološku katastrofu koja se desila u Meksičkom zalivu 20. aprila 2010. godine kada je u eksploziji na naftnoj platformi Deepwater Horizon poginulo 11 radnika. U tom kontekstu, jedan broj konceptualnih "linija odbrane" izvedene su na različitim lokacijama u močvarama Lujzijane, južno od Nju Orleansa. Njihov cilj je bio da preispitaju efikasnost i / ili ograničenja tradicionalnih mehanizama zaštite naspram globalne, korporativne pohlepe podržane od strane industrijskih regulativa i političara. Ove prve akcije su bile intencionalno efemerne; trajanje svake intervencije - u rasponu od nekoliko minuta do nekoliko dana – zavisile su od prirodne fragilnosti životne sredine i sile elemenata. Zastave su korišćene u kombinaciji sa osnovnim komponentama koje čine ovaj specifičan ekosistem: trska u oblasti Bayou Rigolettes, pesak na Grand Isle, voda južno od oblasti Venice. Ponovo postavljena u galerijskom kontekstu, instalacija u fokusu ima fundamentalna pitanja u vezi sa rekonzilijacijom ekonomskog prosperiteta sa zaštitom životne sredine i kako je služenje interesima šire javnosti propalo. Repeticija slika koja stvara kontinuiranu liniju pojedinačnih zastava podseća nas da je svako od nas poslednja linija odbrane. (Rajko Radovanović)

Verica Kovacevska

(Master Plan, Winthertur 2041, Future Nomads)

U radovima predstavljanim na izložbi u galeriji Remont umetnica se fokusira na različita pitanja koja se tiču problematika urbane sredine danas, pokušavajući da ponudi neka rešenja ili vizije. Na primer, u radu Master plan (Dečije izdanje, 2014) dvadesetoro dece je dalo svoje idejne predloge za izradu glavnog plana preuređenja Kasernen-Areala, bivšeg vojnog kompleksa u Cirihi. Deca nisu samo pokazala želju za zelenijim i sebi prilagođenijim ambijentom u gradu, već su istakla značaj učešća dece u urbanističkom planiranju. Slično tome, rad Winthertur 2041 (2014) je bio prilika da se publika uz pomoć virtualne realnosti povede u jedan drugačiji obilazak ovog švajcarskog grada. Turneja koja je obuhvatala posetu nekim od ključnih gradskih lokacija i njihovim mogućim transformacijama u budućnosti stvorila je mogućnosti za maštanje, ali i za kritičko preispitivanje na koji način danas koristimo gradove. Konkretno, rad je pokrenuo pitanja o održivosti, odnosno šta bi bili naši budući mogući problemi u vezi sa hranom, energijom i mobilnošću, i kako bismo mogli da ih rešimo? Konačno, rad Future Nomads (2013) koristeći postojeću infrastrukturu gradilišta i web kamere postavljene na jednom od kranova u ciriškom kvartu Europaallee u fokus stavlja priču o umetnicima i njihovom mestu u gradu. Ispred Live Webcam-a dvanaestoro umetnika, koji će uskoro izgubiti svoja studija usled novog urbanističkog i luksuznog preuređenja ovog kvarta, drže pojedinačne transparente koji zajedno ispisuju "Budući nomadi". Rad ukazuje ne samo na tekući proces džentrifikacije, već i na sve izraženiju nomadsku egzistenciju savremenih umetnika.

Verica Kovacevska, Winterthur 2041, 2014, foto: Roman Richers

diaspora to diversities

Važan aspekt u razmatranju svake priče o dijaspori ostaju masovne ili individualne migracije ljudi. One mogu biti složene i bolne kada su prinudne, uzrokovane ratom, političkim neizvestnostima ili ekonomskim nestabilnostima, čega smo bili svedoci i na ovim prostorima ali se i danas suočavamo sa aktuelnom migrantskom i izbegličkom krizom u Evropi. Drugi razlozi (i) migriranja i izmeštanja neretko su aspiracije pojedinca za novim profesionalnim usavršavanjima i sticanjem znanja (ne više samo u zemljama zapada), kao i želje da se u dužim boravcima ili kraćim i frekventnim geografskim dislociranjima otkrivaju i neposredno dožive ponekad potpuno različita društvena i kulturna okruženja. Ciklus izložbi u okviru regionalnog projekta *From diaspora to diversities* ima za cilj da kroz umetničke produkcije i prakse autora/ki različitih generacija rasvetle neke od tema i pitanja vezanih za fenomen dijaspore u savremenim kontekstima. Promišljajući sam pojam izvan dominantnih etnocentričnih i etničkih definicija, u fokusu se tako nalazi širok spektar iskustava privremenih i trajnih izmeštanja iz matičnih sredina odnosno života i/ili rada "negde napolju". Redefinisanje termina i koncepta dijaspore je već neko vreme u žiži teorijskih debata. Diskusije su posebno inicirane novim konstelacijama globalnih društveno-političkih, tehnoloških, komunikacionih tokova i kretanja, povećane internacionalne mobilnosti ili recimo poslednje dve decenije sve prisutnijeg i intenzivnijeg kulturnog nomadizma razvijanog kroz hiperprodukciju međunarodnih događaja i rezidencija za umetnike i kulturne radnike širom sveta. Kakva su iskustva u svakodnevnom i profesionalnom životu, koji su sve izazovi u prilagodavanjima i interakcijama sa specifičnostima drugih/nematičnih sredina polazna su pitanja u projektnim istraživanjima različitih vidova dijasporske egzistencije i povoda migracionih kretanja aktera međunarodne umetničke i kulturne scene poreklom sa Zapadnog Balkana. Na izložbama će biti predstavljeni umetnici/ce koji su druga generacija dijaspore, umetnici/ce koji trenutno žive i rade u inostranstvu, kao i autori/ke koji transnacionalnu mobilnost, česte i privremene boravke u različitim geografskim, kulturnim, društvenim kontekstima značajno integrišu u svoju umetničku praksu.

(di)STRUKTURA Milica Milićević i Milan Bosnić su diplomirali i magistrirali na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu, na Odseku za slikarstvo. Od 2005. rade na zajedničkim projektima kao umetnički par pod nazivom diSTRUKTURA. Trenutno žive i rade u Beogradu. Kao diSTRUKTURA izlagali su na skoro 30 samostalnih izložbi, i preko 70 grupnih u zemlji i inostranstvu. Takođe su učesnici više kolonija, radionica i rezidens programa u Nemačkoj, Švajcarskoj, Holandiji, Austriji, Italiji, Sloveniji, Egiptu, Srbiji i Finskoj. Njihov rad su podržale brojne fondacije i institucije a dobitnici su i Pollock-Krasner stipendije za 2015.

www.distruktura.com

Verica Kovacevska (1982, Skoplje) diplomirala je 2004. godine na University of Plymouth (Engleska) na predmetu Vizuelna umetnost sa pozorištem i scenskim nastupom. Godine 2007. magistrirala je na University of Cambridge (Engleska) na predmetu Umetnost, kultura i obrazovanje. Živi i radi u Cirihi. U svom medijski raznolikom radu (performans, video, instalacija, nove tehnologije) Kovačevska istražuje i uzajamno deluje sa javnim gradskim prostorima. Umrežavanje različitih učesnika i prostora su ključni elementi njenog rada. Učestvovala je na mnogim međunarodnim izložbama i festivalima kao što su Manifesta 11 (Cirihi); re.act.feminism, Akademie der Kunst (Berlin); 4. Bijenale savremene umetnosti (Moskva); Beograd: Nemesta, Muzej savremene umetnosti (Beograd); Other Possible Worlds – Dictionary in Space, Casino Luxembourg (Luxembourg). Među samostalnim izlaganjima je izložba Everyday Art, The Art of the Everyday, Muzej na savremenata umetnost, Skopje.

www.kovacevska.net

Kroz hibridne oblike istraživanja i prakse, **mirko nikolić** materijalno i simbolički ocrta alternative anti-ekološkim mehanizmima finansijskog-informacionog kapitalizma. Performativne akcije, smeštene između javnog prostora i interneta, sadašnjosti i bliske budućnosti, pokušavaju da odigraju moguće eko-utopijske saradnje između prirodnih i ljudskih tela. Skoriji projekti su se bavili kvantifikacijom biološkog rada u ovčarstvu i industriji vune (Sirogojno), korelacijom interneta i globalnog zagrevanja (Kanterberi), (de)kolonizacijom kamenja i ptica na ostrvu u norveškom Severnom moru, i rudarstvom kao istorijskim procesom koji uvezuje ljudske, tehnološke, i mineralne živote u zajedničke planetarne sudbine (Finska, Vels, Srbija).

www.mirkonikolic.com

Rajko Radovanović (1954, Valjevo). Pohađao je Školu primenjenih umetnosti u Zagrebu, Univerzitet u Brightonu, Velika Britanija (odsek alternativne umetničke prakse). Živeo i radio umetnost u Zagrebu, Brightonu, Manchesteru, Londonu i Istri. Trenutno to isto radi u New Orleansu. Izlagao na preko 200 izložbi u Evropi i Sjedinjenim američkim državama. Upotrebljava različite medije kao što su fotografija, video, performans, slikarstvo i instalacije. Ne podnosi umetničko cepidlačenje i lažni patriotizam.

rajko1954@gmail.com

diaspora to diversities

diaspora to diversities

diSTRUKTURA Verica Kovačevska mirko nikolić Rajko Radovanović

Galerija Remont

“From Diaspora to Diversities”

05. 09 do 23. 09. 2016.

Radove predstavljene na trećoj izložbi u okviru projekta From Diaspora to Diversities povezuju različita problemska istraživanja pejzaža, njegova šira sagledavanja ne samo kao geografskog, već i kao društvenog, kulturnog, ekonomskog i političkog pojma. Urbani i prirodni ambijenti koje umetnici opsreviraju i istražuju izvan svojih matičnih sredina i konteksta polazišta su im za promišljanje niza najpre univerzalnih tema o procesima, dinamikama, vezama, uticajima kroz koje se definišu, oblikuju, transformišu današnji humani i prirodni habitati. Autori/ke ih u izloženim radovima dalje tematizuju u specifičnostima lokaliteta (Evropa i Severna Amerika), pojavama i događajima analizirajući širok spektar manifestovanja savremenosti: od tekovina i simbola civilizacijskog progresa i njima pripadajućih sistema vrednosti i normi, globalnih tehnoloških, ekonomskih kretanja i promena, do različitih vidova društvenih i kulturnih praksi kroz koje danas opažamo, interpretiramo i uređujemo svet koji nas okružuje. Psihogeografske mape, crteži, fotografski i video zapisi, performativne akcije, dokumentarna građa, statistički podaci i grafikoni samo su neki od medija, pristupa, izraza u umetničkim refleksijama u čijem fokusu su brojne problematike: ekološka (ne)osvešćenost i potreba za odgovornijim mehanizmima u odnosima čovek - priroda; finansijske institucije, tehnokratski sistemi, instrumenti i regulative i njihova (ne)posredna intervenisanja na ljudska okruženja; vizije i politike urbanističkog planiranja i džentrifikacija; pejzaž kao kulturni i simbolički konstrukt.

Projekat From Diaspora to Diversities se realizuje u saradnji Remont – nezavisne umetničke asocijacije (Beograd), Evropskog kulturnog centra Esperanza (Skoplje), Kunst Ost (Grac) i Instituta za suvremenu umjetnost (Zagreb).

The project From Diaspora to Diversities is funded by Balkan Arts and Culture Fund BAC.

BAC is supported by the Swiss Government through the Swiss Agency for Development and Cooperation (SDC) and the European Cultural Foundation (ECF).

Podrška projekta Kooperativa - regionalna platforma za kulturu.

